

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2011 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ŻWeo/JO/0700/7/11(1285)

**Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Grzegorz Schetyna

W związku z nadesłaną przy piśmie z dnia 25 marca 2011 r., znak SPS-023-21587/11, interpelacją posła Stanisława Wziątka w sprawie regulacji unormowań prawnych obszaru związanego z weterynaryjną ochroną zdrowia publicznego uprzejmie informuję co następuje.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.) jednostkami organizacyjnymi samorządu lekarzy weterynarii posiadającymi osobowość prawną są: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne. Zadaniem samorządu, zgodnie z art. 10 w/w ustawy jest między innymi reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii oraz integrowanie środowiska lekarsko-weterynaryjnego. Ponadto zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010r., Nr 112, poz. 744, z późn. zm.) zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego są realizowane przez Inspekcję Weterynaryjną.

Pragnę zapewnić Pana Marszałka, że na bieżąco odbywają się rozmowy z przedstawicielami Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Głównym Lekarzem Weterynarii odpowiedzialnym za całość zadań realizowanych przez Inspekcję Weterynaryjną.

Podjęta skala protestu przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, w tym wzywanie do odstąpienia lekarzy weterynarii od podpisywania umów z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii, nie miała żadnego uzasadnienia. Podkreślenia jednak wymaga fakt, że Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna uchyliła uchwałę Nr 28/2010/V w sprawie odstąpienia od podpisywania umów na rok 2011 z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom samorządu lekarsko-weterynaryjnego zostały opracowane projekty nowelizacji rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:

- z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 15, z późn. zm.),

- z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. z 2004 r. Nr 178, poz. 1837, z późn. zm.).

w których zaproponowano szereg korzystnych rozwiązań, w tym przewiduje się zwiększenie stawek wynagrodzeń m.in. za wykonywanie niektórych nadzorów oraz badań monitoringowych.

W odniesieniu do kwestii określenia szczegółowych zasad dotyczących częstotliwości nadzoru oraz czasu jego trwania w stosunku do czynności wymienionych w poz. 14-21 oraz 28-29 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną należy zauważyć, że zadanie to należy do kompetencji Głównego Lekarza Weterynarii, który działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt. 1 wydał Instrukcję Nr GIWhig-500-11/07 z dnia 14 sierpnia 2007r. w sprawie określenia, na podstawie analizy ryzyka, częstotliwości kontroli podmiotów sektora spożywczego objętych urzędowym nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej.

Ponadto mając na względzie zmienną sytuację w zakresie bezpieczeństwa żywności, ustalanie częstotliwości oraz czasu trwania nadzoru w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi byłoby niezgodne z przepisami ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz art. 6 i 17 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, a także art. 42 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.

Odnosząc się do wprowadzonej ustawą z dnia z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) zasady ustalania wysokości opłat w drodze decyzji administracyjnych należy zauważyć, że organami właściwymi do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach niepodatkowych należności budżetowych

o charakterze publiczno-prawnym są w stosunku do budżetu państwa – minister, wojewoda oraz inni dysponenti części budżetowych zdefiniowani w art. 2 ust 8 przedmiotowej ustawy.

Główny Lekarz Weterynarii, a także wojewódzcy, powiatowi i graniczni lekarze weterynarii nie mieszczą się w zakresie znaczeniowym pojęcia dysponentów części budżetowych, w rozumieniu w/w ustawy, a tym samym, zgodnie z art. 61 nie są uprawnieni do wydawania decyzji administracyjnych w sprawie opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję weterynaryjną, które stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym.

W odniesieniu do poruszanej w interpelacji sprawy likwidacji Inspekcji Weterynaryjnej uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotowano projekt konsolidacji Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Ma on na celu zapewnienie kompleksowego i skutecznego nadzoru inspekcyjnego, optymalne wykorzystanie istniejących zasobów ludzkich, finansowych i potencjału istniejących inspekcji. Konsolidacja inspekcji pozwoli na szybsze i kompleksowe przeprowadzenie kontroli u rolnika i przedsiębiorcy oraz jednocześnie nie utrudni im prowadzenia działalności. Odciąży to producentów żywności, którzy w chwili obecnej są kontrolowani przez wiele inspekcji, co dodatkowo absorbuje ich czas i środki.

Planuje się przyjąć model Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii jako części administracji niezespólonej, tzn. niezwiązanej formalnie i kompetencyjnie ani z wojewodą i jego zapleczem administracyjnym, ani z innymi organami administracji publicznej o lokalnym zakresie działania. Za przyjęciem ściśle zhierarchizowanego modelu organizacyjnego Inspekcji, opartego na bezpośredniej podległości jej poszczególnych organów, przemawia charakter zadań przez nią wykonywanych, sprowadzających się do zapewnienia bezpieczeństwa żywności, a w konsekwencji ochrony zdrowia i życia konsumentów.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETAŹ STANU

Andrzej Butra